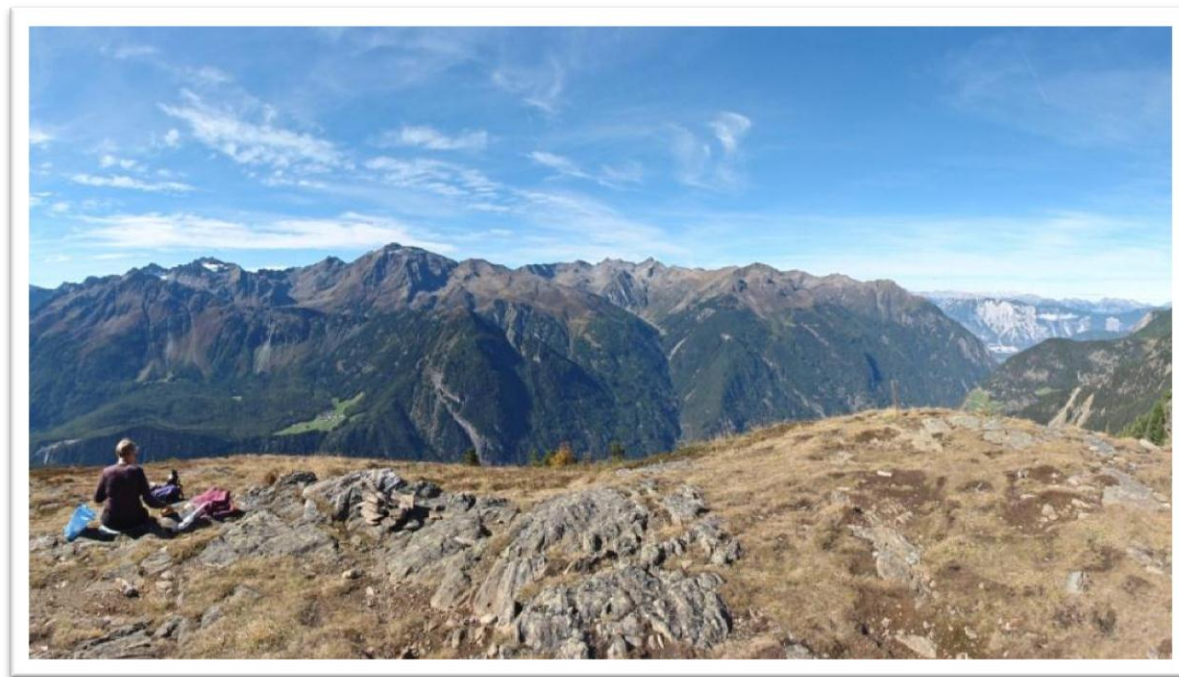

Oostenrijk

15 september t/m 7 oktober 2012

Inhoud

Zaterdag 15 sept	Heel - Walldorf	350 km	2
Zondag 16 sept	Walldorf - Mittelberg / Baad	345 km	3
Maandag 17 sept	Heuberg Bergbahn - Walmendinger Horn - Baad	11 km	5
Dinsdag 18 sept	Kanzelwandbahn - Fellhorn - Söllereck - Riezlern	12 km	10
Woensdag 19 sept	Camping in Baad Weer: regen en koud		16
Donderdag 20 sept	Baad - Ochsenhofer Köpfe	12 km	18
Vrijdag 21 sept	Ifenbahn - Hoher Ifen - Gottesacker	12 km	25
Zaterdag 22 sept	Camping in Baad Weer: regen		35
Zondag 23 sept	Baad - Derrajoch - Hochstarzel	12 km	35
Maandag 24 sept	Breitachklamm	7 km	42
Dinsdag 25 sept	Baad - Bärgundhütte	7 km	48
Woensdag 26 sept	Baad - Gemstelpass - Koblat	18 km	50
Donderdag 27 sept	Baad - Huben	185 km	57
Vrijdag 28 sept	Acherkogelbahn Oetz - Besinnungsweg - Wetterkreuzkogel	7 km	58
Zaterdag 29 sept	Oetztaler Gletscherstrasse		65
Zondag 30 sept	Huben - Burgstein	13 km	68
Maandag 1 okt	Huben - Sellrain		72
Dinsdag 2 okt	Huben - Gaislachalm - Bodenegg	38 km	72
Woensdag 3 okt	Kühtai - Wetterkreuz - Grosses Windegg - Mittertaler Scharte	13 km	76
Donderdag 4 okt	Obergurgl - Archäologischer Rundwanderweg	12 km	86
Vrijdag 5 okt	Niederthai - Narrenkogel - Poschachkogel	9 km	93
Zaterdag 6 okt	Huben - Neckargemünd	420 km	102
Zondag 7 okt	Neckargemünd - Heel	350 km	102

Zaterdag 15 sept Heel - Walldorf

350 km

Nadat we de eerste week van september een weekje zijn wezen fietsen op de Veluwe vertrekken we nu naar de Alpen. Dochter Maartje zal daar met Packo en Mathilde samen met ons vakantie vieren. Zij vertrekken een dag later dan wij.

Om half 11 vertrekken we en na een rustige rit komen we rond half 4 aan op camping Astoria in Walldorf. Een prima camping om de nacht door te brengen. We kunnen de caravan aangekoppeld laten en dat is erg handig.

Zondag 16 sept Walldorf - Mittelberg / Baad

345 km

Na een goeie nachtrust rijden we om 9 uur weg vanaf de camping. Vandaag is het heel wat drukker op de autoweg dan gisteren en we staan dan ook een paar keer in een file. Nog veel vakantieverkeer dit weekend. Als we de autoweg verlaten en we het Kleinwalsertal binnenrijden zien we dat hier nog heel veel vakantiegangers aanwezig zijn. En het valt ook gelijk op dat dat veel 60-plussers zijn.

De camping Vorderboden, gelegen tussen Mittelberg en Baad, ziet er prima uit. We zoeken samen met de eigenaar een mooie plek en binnen no time zitten we aan de koffie.

Daarna lopen we even naar het kleine plaatsje Baad waar een internationaal alpenhoornfestival plaatsvindt.

Er is veel publiek op dit gebeuren afgekomen en zoals gebruikelijk op een feest vloeit het bier rijkelijk.

Maandag 17 sept Heuberg Bergbahn - Walmendinger Horn - Baad

Laagste punt: 1210 m Hoogste punt: 1990 m Totale stijging: 760 m Totale daling: 910 m

Weer: zonnig

Het ziet er gelijk al zonnig uit als we deze morgen wakker worden. Met de gastenkaart, die we hebben gekregen op de camping, kunnen we gratis met de bus mee die voor de camping een halte heeft.

Wij nemen vandaag eerst de bus naar Hirschegg en nemen daar de kabelbaan naar de Heuberg op 1380 m. Boven aangekomen zien we al gauw de Hoher Ifen liggen. Deze berg staat voor deze week, als het weer goed blijft, ook nog op het programma.

Bij de Untere Walmendingeralpe knoop ik even een praatje aan met de bewoner.

Vervolgens lopen we naar de Obere Walmendingeralpe.

Bij de hut is het nog te vroeg voor klandizie.

Wij lopen richting de Walmerdinger Horn die ook rechtstreeks met een kabelbaan te bereiken is. Heel in de verte zien we de gondel van deze kabelbaan. Wij hebben nog 400 hoogtemeters te gaan.

Heel langzaam naderen we de top.

Als we bovenop de Walmerdinger Horn zijn maken we natuurlijk een foto van het kruis. Het is er behoorlijk druk met toeristen.

Vanaf de top hebben we een prachtig uitzicht over de omgeving. Op deze plaats houden wij een pauze met koffie en broodjes.

De afdaling naar Baad gaat over rustige en gemakkelijke paden, waarbij er af en toe een grassprietje in de schoenen blijkt te zitten.

In Baad aangekomen is het heel wat rustiger dan gisteren en na zo'n 10 minuten zijn we weer terug op de camping. 's Middags om een uur of half 5 komen Maartje, Packo en Mathilde aan. Zij zetten de camper naast onze caravan. Het is nog heerlijk warm buiten totdat de zon om 6 uur achter de bergen verdwijnt. Dan daalt de temperatuur heel erg snel.

Dinsdag 18 sept

Laagste punt: 1088 m

Kanzelwandbahn - Fellhorn - Söllereck - Riezlern

Hoogste punt: 2039 m

Totale stijging: 440 m

Totale daling: 1300 m

Weer: zonnig

We vertrekken met de bus naar Riezlern en nemen daar de Kanzelwandbahn naar een hoogte van 1950 m. Boven angekommen zien we de 2038 m hoge Fellhorn, waar we naar toe willen, al liggen.

Het is erg druk op de route naar de top.

Na zo'n drie kwartier staan we op de top en we zijn niet de enigen.

We hebben een prachtig zicht over de kam en kunnen ons wandelpad al zien.

Aan alle kanten hebben we een fantastisch zicht over de omgeving.

De kam volgt grotendeels de grens tussen Oostenrijk en Duitsland. Daarna volgt een heel lange en steile afdaling van 400 hoogtemeters naar de Sölleralpe op 1522 m. Over de hele dag hebben we 1300 m gedaald en die hebben ons, blijkt later, veel spierpijn opgeleverd.

Na de Sölleralpe volgt een brede weg en zien we een man bezig met het prikkeldraad los te maken van de palen zodat tijdens de winter de skiërs zonder problemen naar beneden kunnen skiën.

Na het bergstation van de Söllereckbahn
lopen we Oostenrijk weer binnen.

Dit pad blijft een hele tijd op hoogte zodat het zicht op de bergen
blijft.

De koeien grazen deze dag voor het laatst op de zomerweiden. Morgen worden ze naar beneden gebracht.

We passeren
een kleine
waterval...

en lopen over
een wat smaller
pad naar het
centrum van
Riezlern en
nemen vanaf
daar de bus naar
de camping.

Thuis aangekomen zitten we nog een tijdje in de
zon en vermaakt Mathilde zich, zoals te zien op
deze foto, ook prima.

Woensdag 19 sept Camping in Baad

Weer: regen en koud

Als we vanmorgen buiten komen zien we dat onze klompen verdwenen zijn die onder de caravan stonden. Na enig zoekwerk heeft Wim ze weer teruggevonden. Volgens de campingbeheerder is dit het werk van een vos geweest. Voor de rest van de vakantie zetten we de klompen dus maar gewoon weer binnen.

Vandaag is het de dag van de Alpabtrieb; de koeien worden hoog uit de bergen gehaald en naar het dal gebracht.

Dit spektakel komt ook langs de camping zodat we niet ergens anders heen hoeven te gaan om dit te zien. Zeker nu het weer wel erg slecht is.

Ruim 200 koeien komen langs en we zien dat de mannen hard moeten werken om te zorgen dat de koeien op de gewone weg blijven. Een fascinerend gezicht.

De rest van de dag werken we aan het verslag, lezen en drinken koffie enz. met Maartje, Packo en Mathilde.

Donderdag 20 sept Baad - Ochsenhofer Köpfe

 12 km

Laagste punt: 1210 m Hoogste punt: 1990 m Totale stijging: 950 m Totale daling: 950 m

Weer: zonnig

Als we deze morgen naar buiten kijken zien we besneeuwde bergtoppen. Een prachtig gezicht. Ons plan om vandaag naar de Hoher Ifen te gaan stellen we een dagje uit.

Om ongeveer half 10 vertrekken we vanaf de camping en lopen naar Baad. Daar zien we op een woning deze spreuk.

We laten al snel het plaatsje achter ons en lopen behoorlijk steil omhoog over een mooi bospad.

Als we even later het bos verlaten lopen we door de eerste sneeuw en gaan op weg naar de Starzelalpe.

Op deze foto zien we de Widderstein met een hoogte van 2533 in de verte liggen.

Even na 11 uur komen we aan bij de Ochsenhofer Scharte en houden we een pauze.

We zien op de Hoher Ifen nog een beetje sneeuw liggen.

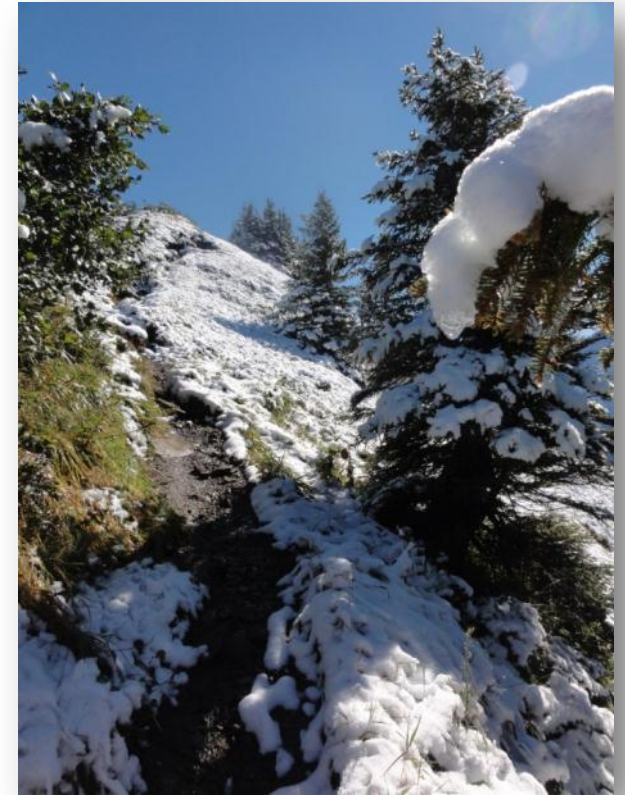
Ook deze 2 nonnen in vol ornaat zijn toe aan een rustpauze.

Na de pauze besluiten we om de kamwandeling over de Ochsenhofer Köpfe te nemen. Het bordje "nur für Geübte" zal wel betekenen dat het een mooi pad is.

En inderdaad, het pad is zeker de moeite waard.

We zien onderweg regelmatig de Hoher Ifen waar de sneeuw snel verdwijnt, dus deze staat voor morgen op het programma.

Zo nu en dan is het even zoeken naar een paadje....

en soms zien we het pad al van veraf liggen.

Ook wij gaan deze berg op.

En tijdens een kamwandeling is het soms ook hard werken.

Vlak voor de Walmendinger Horn beginnen we aan onze afdaling naar Baad. We passeren de al verlaten Lüchlealpe.

Deze koeien zijn nog niet teruggebracht naar het dal.

In Baad aangekomen is het nog 10 minuten lopen naar de camping.
We hebben er een prachtige dag opzitten.

Vrijdag 21 sept

Ifenbahn - Hoher Ifen - Gottesacker

Laagste punt: 1210 m

Hoogste punt: 2230 m

Totale stijging: 840 m

Totale daling: 1210 m

Weer: zonnig

Het is even na half 10 als we na een mooie en soms heel erg steile rit uit de bus stappen bij de Ifenbahn. De koeien hebben veel oog voor de toeristen die instappen in de kabelbaan en loeien om het hardst.

Boven aangekomen is het eerste wat we doen onze fleece opbergen in de rugzak. Daarna kan de stijging richting de Hoher Ifen beginnen.

Niet altijd gaat de weg steil omhoog, hier hebben we een gedeelte wat vlakker loopt.

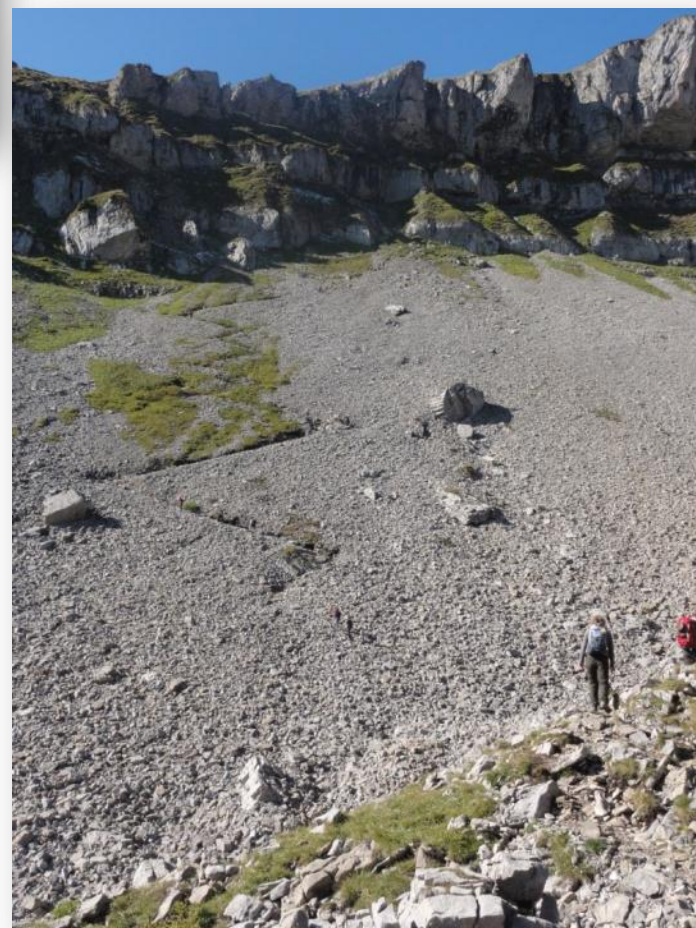

Vandaag zijn we niet de enigen die besloten hebben om deze mooie dag te gaan wandelen.

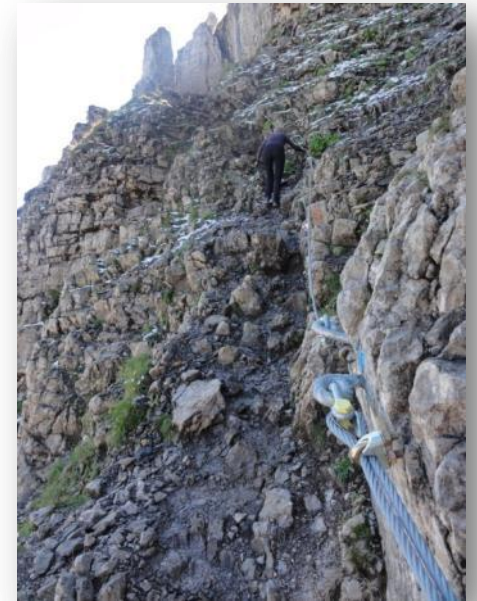
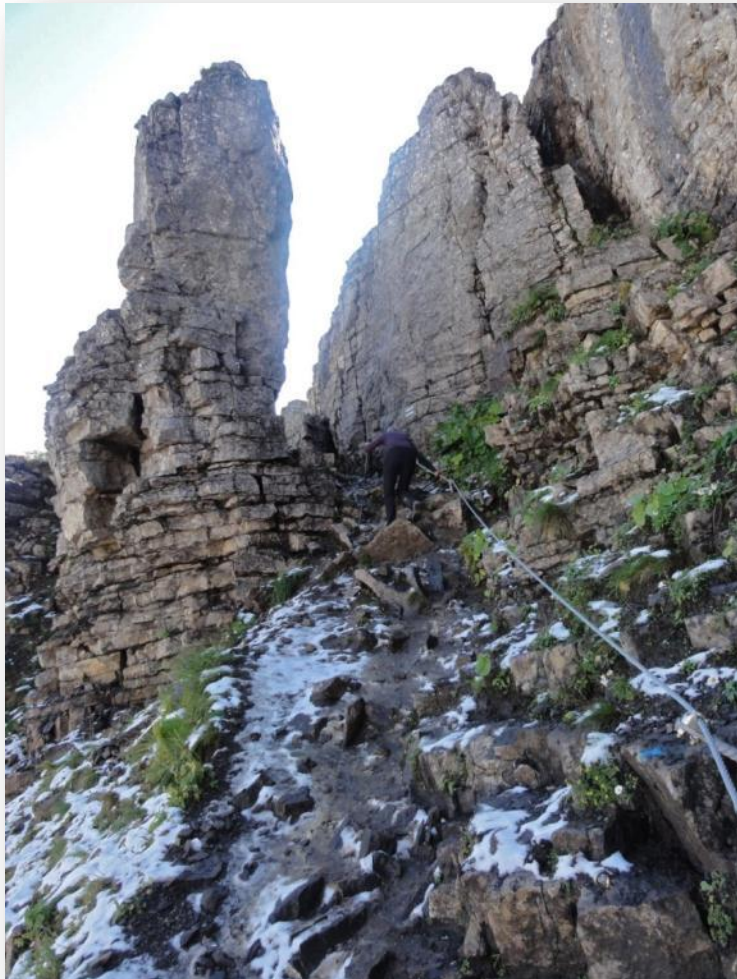
We lopen een poosje op langs de rotspartij waar we naar toe moeten.

Nog even over dit stenveld omhoog, we zien ons pad al liggen, en dan langs de rotspartij verder omhoog.

Een prachtig pad langs de rotsen, voorzien van kabels. Het is goed te doen.

Tijdens de klauterpartij hebben we zicht op het pad dat we al gelopen hebben.

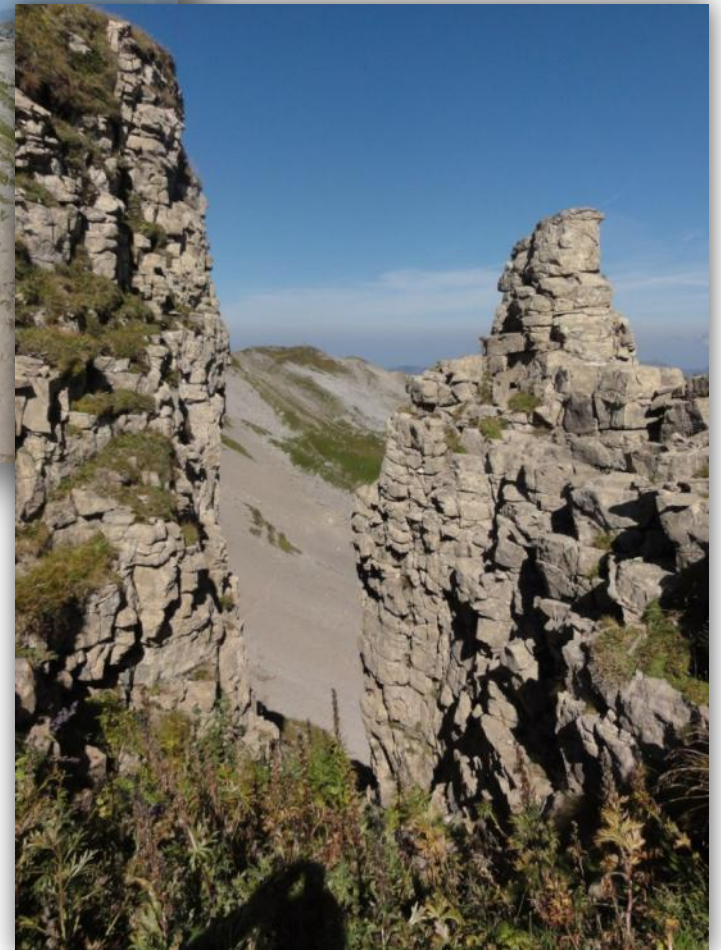

Als we het pad langs de rotsen hebben gehad zoeken we een mooi plekje om een pauze te houden. Vanaf hier zien we de Hohe Ifen mooi liggen. Daar moeten we dus naar toe.

Zo nu en dan hebben we een prachtig zicht over de omgeving diep onder ons.

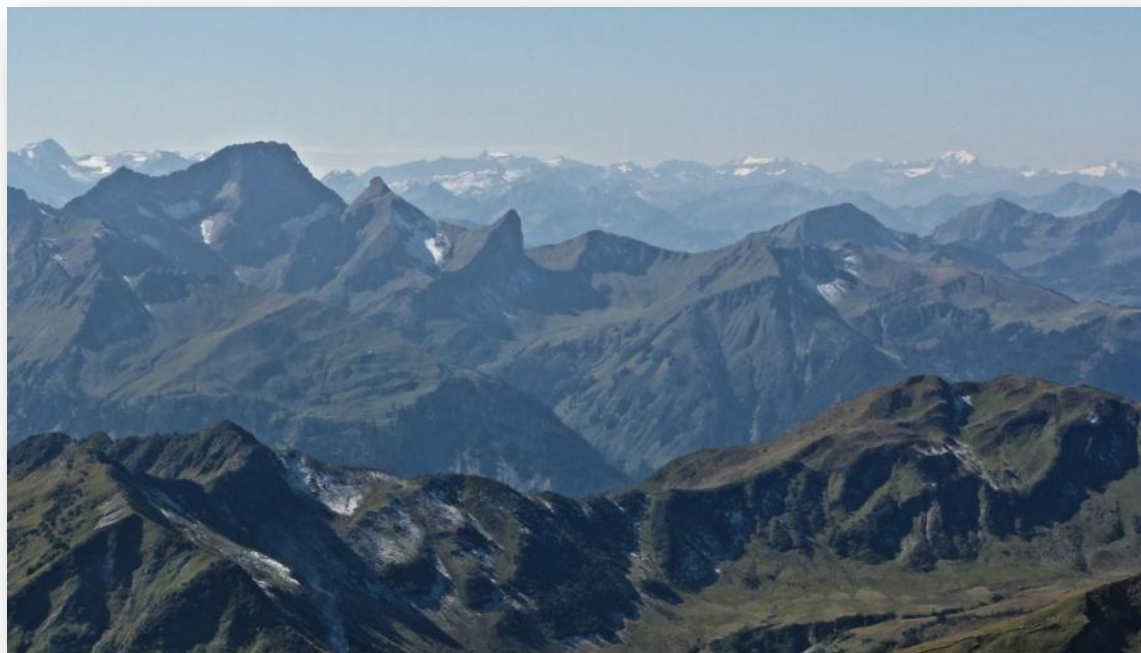

Nog een klein stukje omhoog
en dan is daar de top van de
Hoher Ifen.

Het is er behoorlijk druk en iedereen geniet
op zijn of haar eigen manier van het uitzicht.

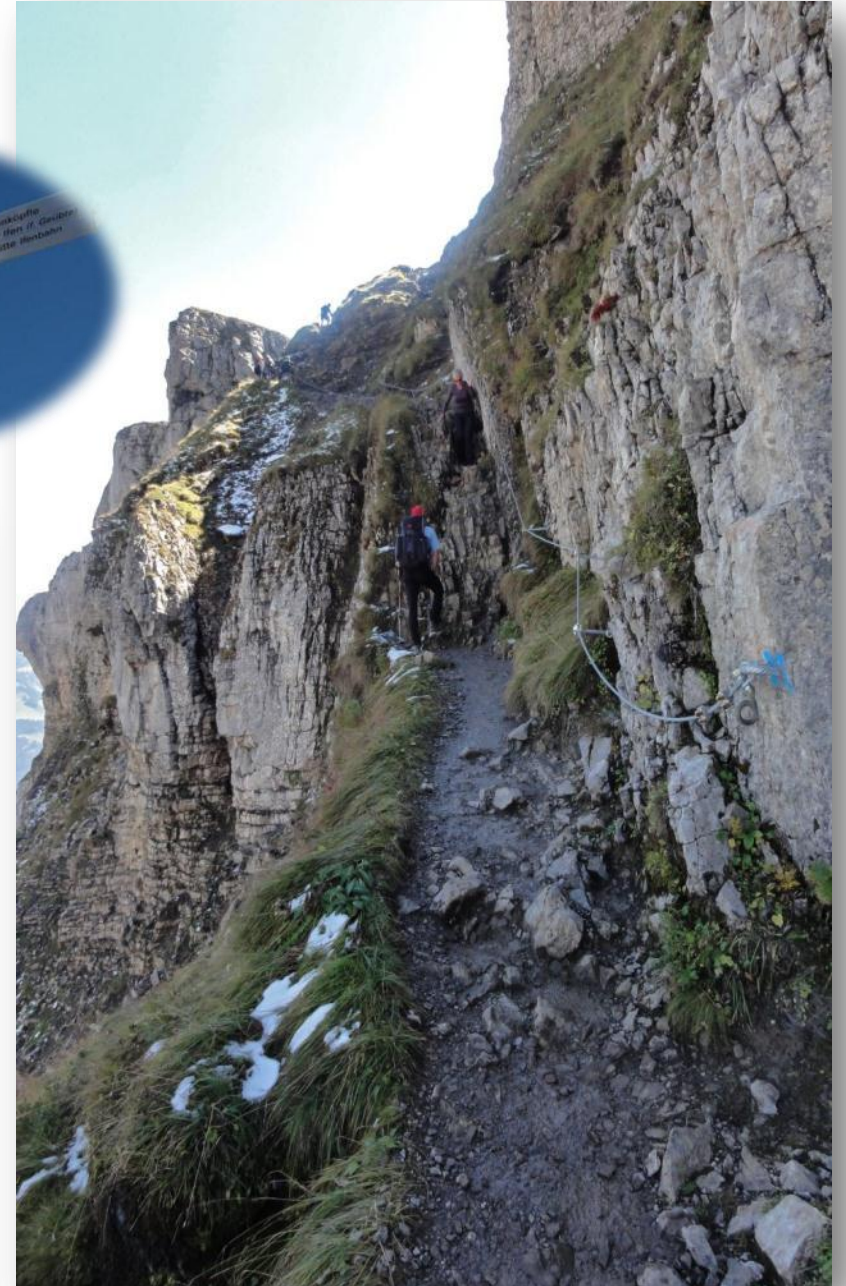
In zuidelijke richting zien we ver weg de besneeuwde Alpen,

in noordelijke richting het Gottesackerplateau dat we nog van plan zijn over te steken.

Nadat ook wij genoten hebben van het “op de top zijn” gaan we dezelfde weg weer naar beneden tot aan het einde van het klauterpad.

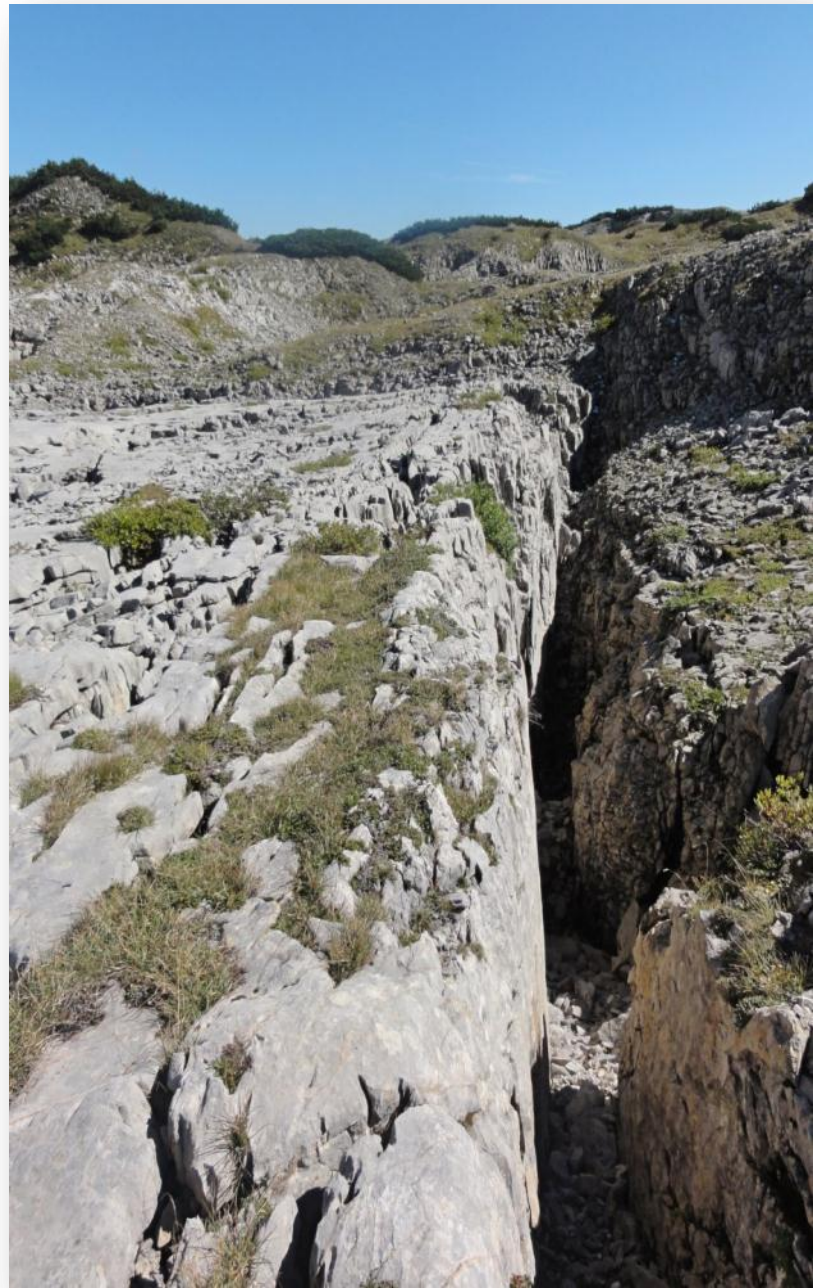
Daar gaan we linksaf en lopen over een blokkenveld verder richting het Gottesackerplateau.

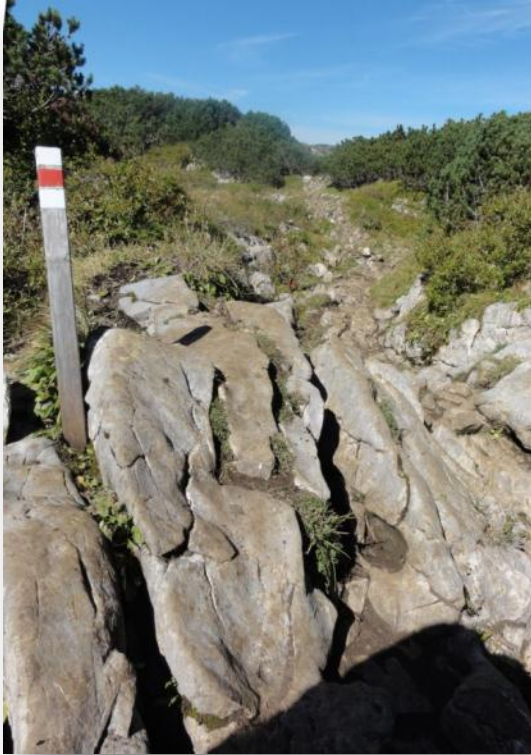

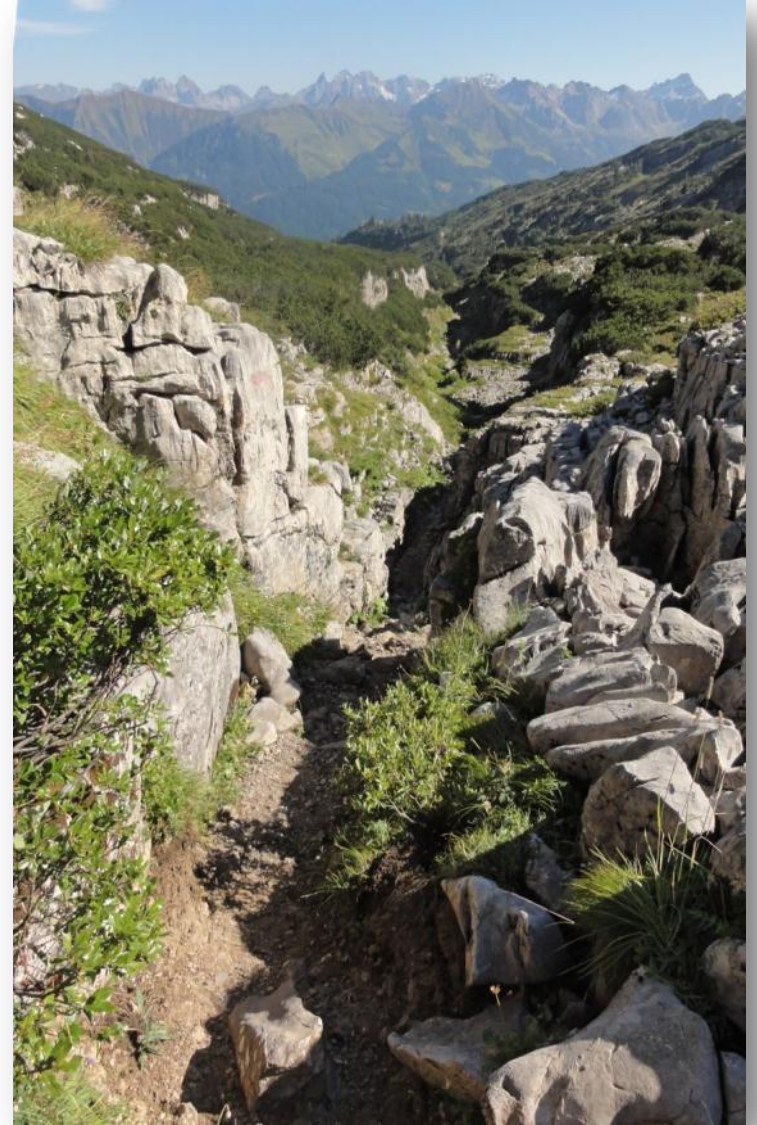
Het Gottesackerplateau, een bizar en indrukwekkend plateau. Het is een karstlandschap met heel veel openingen en holen (tot 77 m diep).

Nadat we het plateau hebben verlaten, lopen we via het Gottesackerloch naar beneden, een mooie, maar lange afdaling. Aan het einde van deze afdaling stappen we in Wäldele op de bus. Ook deze wandeling was weer zeer de moeite waard.

Terug op de camping doet opa met veel plezier zijn "plicht".

Zaterdag 22 sept Camping in Baad

Weer: regen

Een regendag. Deze gebruiken we om ons verslag bij te werken.

Zondag 23 sept Baad - Derrajoch - Hochstarzel

Laagste punt: 1210 m Hoogste punt: 1974 m Totale stijging: 850 m Totale daling: 850 m

 12 km

Weer: half bewolkt / zonnig

Vandaag wandelt Packo met ons mee en blijft Maartje bij Mathilde op de camping. We lopen vanaf de camping naar het plaatsje Baad, van daaruit begint onze wandeling.

Ons pad gaat in het begin door het bos en we winnen snel hoogte.

Onderweg zien we dit kleine altaartje waar al een kaarsje is aangestoken.

Op weg naar het Derrenjoch, met prachtige natuur om ons heen.

Het laatste stukje is het nog even klimmen en dan zijn we op onze bestemming die we voor vandaag hadden gepland.
Hier houden we een pauze.

Omdat het toch nog wel heel erg vroeg is overleggen we wat we gaan doen. De kortste weg terug of via Hochstarzel naar het Starzeljoch. We besluiten het laatste te doen. En dat blijkt achteraf een goeie keuze, ook al halen we de aangegeven tijd niet.

Onze wandeling gaat nu over een prachtige kam met zo nu en dan een touw als hulpmiddel.

De mannen nemen even de tijd om de omgeving uitgebreid te bekijken en maken daarvan een paar foto's.

Ik loop door en dan blijkt hoe nietig een mens is in deze wereld van bergen.

Ook het laatste stuk
van de kam is de
moeite waard en
weer doen de
touwen dienst.

De afdaling naar Baad gaat snel en vlak voor het dorpje staat deze koe nog te genieten van de buitenlucht. De koeien hogerop in het dal zijn inmiddels al naar de stal gebracht.

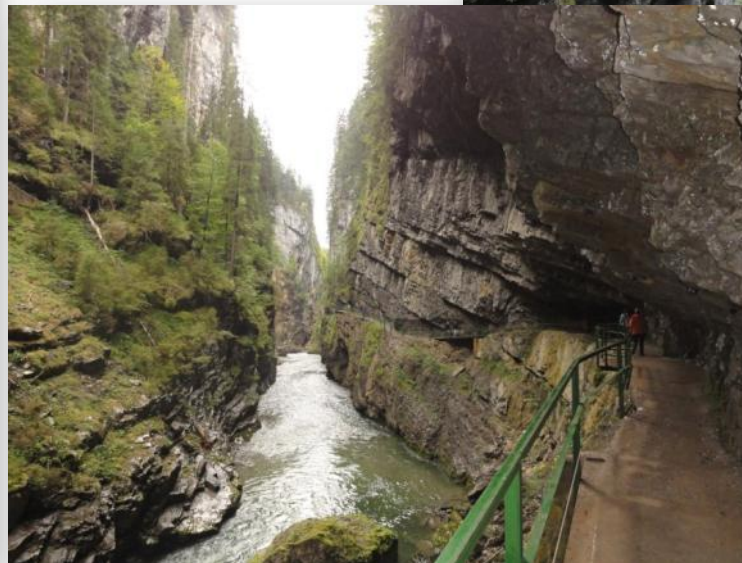
Maandag 24 sept Breitachklamm

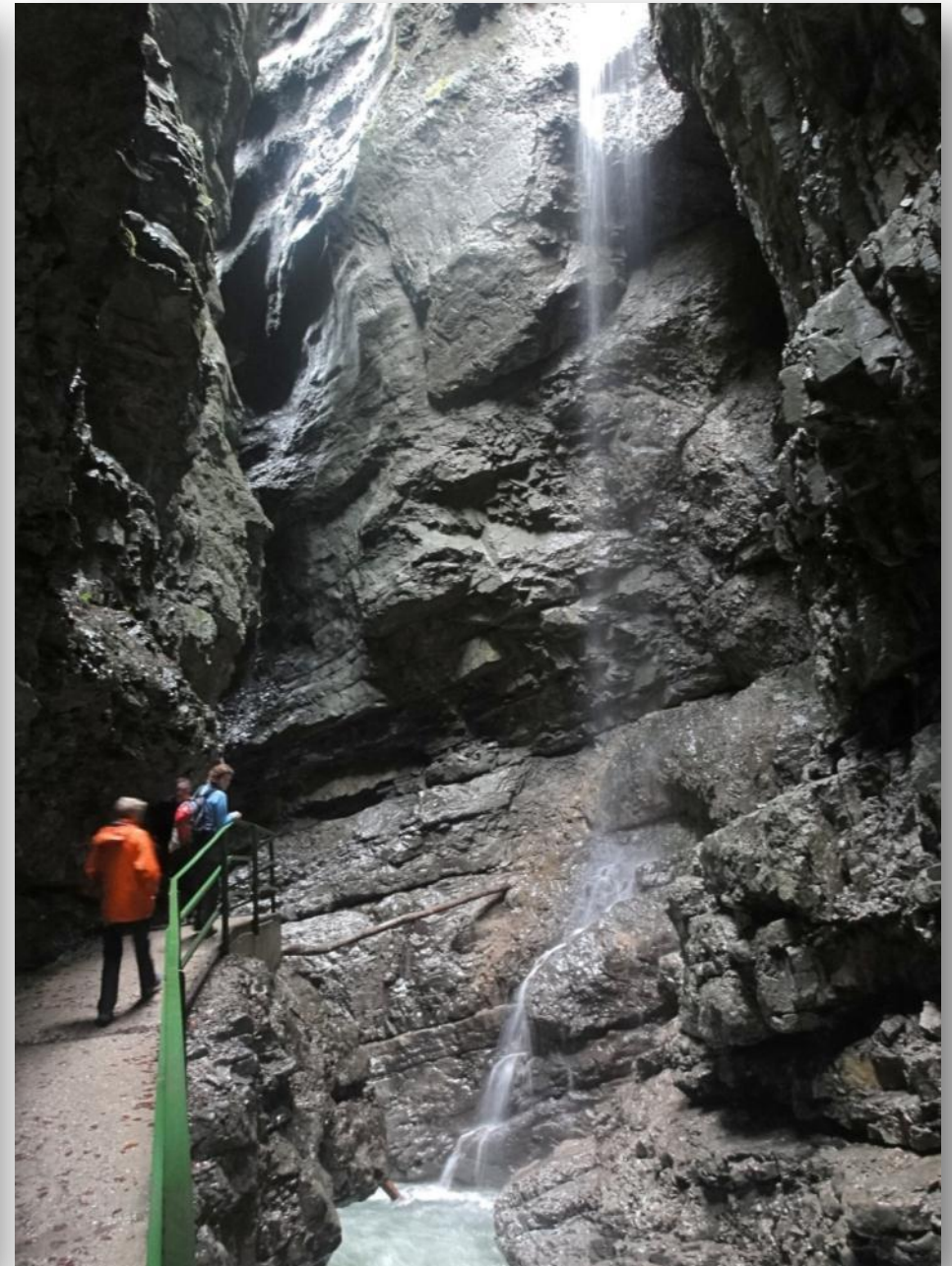
Laagste punt: 838 m Hoogste punt: 1037 m Totale stijging: 270 m Totale daling: 230 m

Weer: regen

Daar de weersverwachtingen niet optimaal zijn voor vandaag besluiten we naar de Breitachklamm te gaan. Maartje gaat mee, Packo en Mathilde blijven op de camping. Ook nu pakken we weer de bus tot de laatste halte vlak voor de grens met Duitsland. De Klamm zelf ligt wel op Duits grondgebied. De Breitachklamm is een smalle kloof tussen 100 m hoge overhangende wanden en is meer dan 100 jaar geleden toegankelijk gemaakt. Het waait behoorlijk als we uit de bus stappen en de temperatuur is ook niet erg hoog. Helaas begint het dan ook nog sneller dan verwacht te regenen.

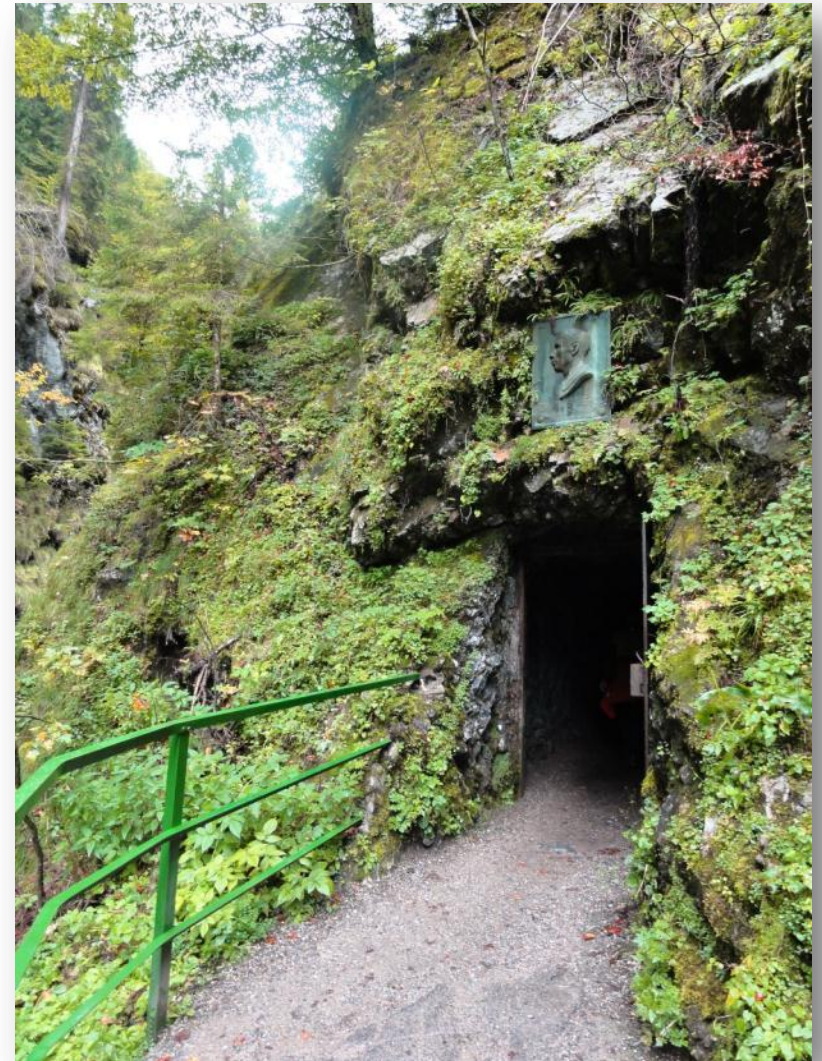

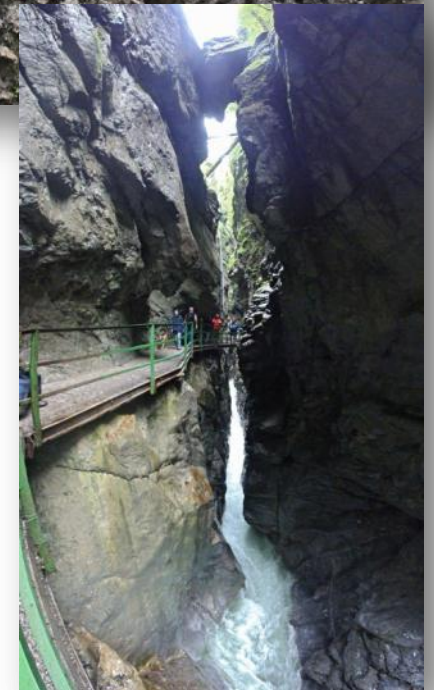
Op deze plaats is te zien hoe hoog het water in de loop van de jaren soms heeft gestaan.

Aan het einde van de klam draaien wij weer om en lopen dezelfde weg terug.

Een stukje geschiedenis is te lezen op dit bord.

Daar de wandeling door de klam niet echt lang is besluiten we niet rechtstreeks naar de bushalte te lopen maar naar een volgende halte. We steken eerst de Breitach over en lopen verder langs een mooi bospad langs de rivier.

Onderweg zien we langs het water een paar honderd steinmannetjes. Een prachtig gezicht.

Even later lopen we weer Oostenrijk binnen. Het is steeds harder gaan regenen en we besluiten dan ook om naar de eerste de beste bushalte te lopen. Behoorlijk nat komen we weer op de camping aan, maar ondanks dat was het de moeite waard om de klam met een bezoekje te vereren.

Dinsdag 25 sept Baad - Bärgundhütte

Laagste punt: 1210 m Hoogste punt: 1409 m Totale stijging: 220 m Totale daling: 220 m

Weer: half bewolkt / zonnig

Vandaag passen wij op Mathilde zodat ook Maartje en Packo een wandeling door de bergen kunnen maken. We hebben een klein rondje uitgezocht waar we met de wandelwagen kunnen lopen.

Mathilde is er al helemaal klaar voor.

We gaan naar de Bärgunt Hütte die 200 m hoger ligt.

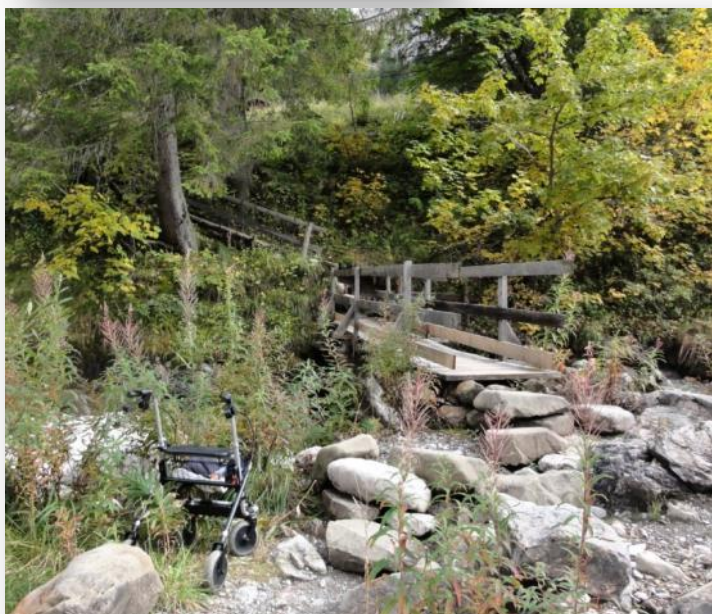
Ondanks dat het pad door de vele keien niet helemaal geschikt is voor een wandelwagen heeft Mathilde geen last van dit gehobbel. Ze valt gewoon in slaap.

Een klein stukje beneden ons
zien we de hut al liggen.

Wij drinken er koffie en thee en
Mathilde krijgt haar fles.

Waar de eigenaar of eigenaresse is gebleven
van deze rollator is ons een raadsel. Zou hij of
zij dan echt omhoog gelopen zijn via een
trap?

Op de terugweg houdt Mathilde
haar parapluutje tegen de zon
zelf maar vast.

Woensdag 26 sept Baad - Gemstelpass - Koblat

Laagste punt: 1166 m Hoogste punt: 2052 m Totale stijging: 1180 m Totale daling: 1180 m

Weer: half bewolkt

Ook vandaag beginnen we onze wandeling vanaf de camping. We trekken even na 9 uur de deur van de caravan achter ons dicht en lopen richting Mittelberg. Even later steken we de Breitach over en komen in een mooi dal waar de koeien nog vrolijk in de wei lopen.

Ik ga even aan de kant om de boer meer ruimte te geven. Ze hebben het melken er voor deze morgen opzitten.

Wij lopen verder door dit prachtige dal en blijven uitzicht houden op dit mooie berglandschap.

Ook in de bergen wonen creatieve mensen.

Dit lijkt een moeilijker pad dan dat het in werkelijkheid is.

Wij gaan nu richting de Gemstelpass en lopen deze wandelaars met hun drie hondjes voorbij. Beiden hebben een rugzak waar een hondje, als het ze iets teveel wordt, in kan uitrusten.

Op deze foto, genomen vanaf de Gemstelpass op 1971m, zien we links uitlopers van de Widderstein.

We lopen nog een stukje verder om een plekje uit de wind te vinden voor een pauze. Maar helaas lukt dat niet.

Even later zien we bovenaf de tunnel vlak voor het plaatsje Warth. De wind wakkert nu wel erg hard aan en het wordt behoorlijk koud. We besluiten maar om al lopend een broodje te eten.

De route blijft op en neer gaan op een hoogte van ongeveer 2000 m en passeert de grens met Duitsland.

We passeren het grenspunt Koblat op 2040 m. en lopen vanuit Beieren Oostenrijk weer binnen. Op de achtergrond zien we weer de Widderstein.

Bij de Sterzerhütte kan iedereen gratis drinken.

Ondertussen zijn we weer op het pad aangekomen waar we vanmorgen ook hebben gelopen. We lopen hoog boven een kloof die jammer genoeg heel moeilijk is te zien.
Gezien het brede pad en de afrastering lijkt de waarschuwing overdreven.

Hier is zo te zien groot onderhoud gepleegd aan het wandelpad. Dat wil niet zeggen dat het nu lekkerder lopen is.

Zo te zien zijn ze ook hier zuinig op oude bomen. Deze esdoorn kan zelfs 600 jaar oud zijn.

Nog een laatste stukje door dit prachtige dal en rond kwart over drie zijn we weer terug op de camping.

Donderdag 27 sept Baad - Huben

185 km

Vandaag nemen we afscheid van de camping Vorderboden in Baad. We hebben het er erg naar onze zin gehad. Bijna alle dagen mooi weer en we hebben fantastische wandelingen gemaakt.

Het Kleinwalsertal is een absolute aanrader om daar je vakantie door te brengen. De auto kan alle dagen op de camping blijven staan omdat het busvervoer in het dal ideaal is geregeld. Met een gastenkaart kan je gratis van elke bus gebruikmaken, mits je in het dal blijft. En wat ook belangrijk is; de kabelbanen zijn eind september allemaal nog in bedrijf.

Wij rijden nu naar het plaatsje Huben in het Ötztal. Aangekomen op de camping zien we dat hier, in tegenstelling tot het Kleinwalsertal, het seizoen al ten einde is. We hebben bijna het rijk alleen op het grootste veld van de camping.

Maartje en Packo hebben het nog even druk met het opzetten van de luifel en het afvoeren van vuil water voordat we aan de aankomstborrel kunnen.

Vrijdag 28 sept

Acherkogelbahn Oetz - Besinnungsweg - Wetterkreuzkogel

Laagste punt: 2020 m

Hoogste punt: 2597 m

Totale stijging: 660 m

Totale daling: 660 m

Weer: zonnig

Vandaag staat de Wetterkreuzkogel op het programma, een bergtop op 2591 m. Het dal ligt nog volop in de wolken als we vertrekken, maar we hopen boven toch in het zonnetje te kunnen lopen.

We rijden naar Oetz en nemen daar de Acherkogelbahn en stappen uit op 2020 m. De kabelbaan ligt toch nog in de wolken.

Om kwart voor 11 beginnen we aan onze wandeling. We lopen de Bielefelderhütte voorbij en na een kwartiertje zijn we al genoeg gestegen om boven de wolken uit te komen en zie daar, een heldere blauwe lucht met een stralende zon.

Dan gaat ons pad verder over de Besinnungsweg met zo nu en dan een tekst die tot nadenken dwingt.

Op dit punt is er al een afslag naar de Wetterkreuzkogel, maar wij blijven de Besinnungsweg nog verder volgen. Er ligt nog steeds wat sneeuw maar dankzij de zon zal deze snel verdwijnen.

Op deze plek houden we een pauze en we zien de wolken bij tijd en wijle langs de bergen scheren. Een fascinerend gezicht.

Het is echt een prachtig pad en we genieten dan ook volop.

Misschien is het wel fijn dat de wolken verhullen hoe diep het naar beneden gaat.

Even later verlaten we dan de Besinnungsweg en beginnen we aan de behoorlijk steile klim naar de Wetterkreuzkogel.

Aan dit bordje is te zien dat we op de goede weg zijn.

Op sommige plaatsen waar de zon nog niet goed haar werk heeft kunnen doen ligt er nog aardig wat sneeuw en zelfs ook ijs. Dus opletten geblazen voor uitglijden.

Om 1 uur staan we dan op de top van de Wetterkreuzkogel.

Vanaf de top hebben we een magnifiek uitzicht over de omgeving.

De afdaling loopt over een goed te belopen pad.

Na de afdaling van ruim een uur komen we aan bij de Bielefelderhütte en daar drinken we een kop koffie en thee op het terras in de zon.

Daarna is het nog een heel klein stukje naar de kabelbaan die ons weer naar beneden brengt vanwaar we vervolgens weer naar Huben rijden.

Het was vandaag, ondanks de wolken, een fantastische dag met een prachtige wandeling.

Zaterdag 29 sept Oetztaler Gletscherstrasse

Vandaag zien we vanaf de camping de bergen uit de wolken komen, maar de weersverwachtingen zijn niet helemaal top dus besluiten we de wandelschoenen op hun plaats te laten staan. Wij gaan vandaag heel wat anders doen.

Packo gaat vandaag op de fiets vanuit Huben naar Sölden en dan via de Oetztaler Gletscherstrasse naar de Tiefenbachferner. Vanaf Sölden is het een klim over 14 km van ongeveer 1400 hoogtemeters naar het hoogste punt dat je over een asfaltweg in de Alpen kan bereiken. Voor Packo is dit de eerste keer dat hij zoiets gaat ondernemen en hij is dan ook heel benieuwd hoe het hem vergaat. Als verrassing gaan wij hem aanmoedigen.

Op de klim hebben wij Packo al aange-moedigd. Nu is het tijd voor een foto.

Ook Maartje moedigt hem aan en maakt gelijk ook maar een foto.

Op de achtergrond een gedeelte van de klim.
Nog zo'n 20 minuten te gaan.

Nog even door de tunnel die een lengte heeft van 1500 m en dan naar de parkeerplaats waar Maartje hem op staat te wachten.

Een hele prestatie en Packo is er dan ook terecht trots op.

In het restaurant bij de Rettenbachferner warmen we ons weer op en doen ons tegood aan soep, worst, friet enz.

Wij gaan daarna met de auto naar beneden, Packo mag met de fiets naar beneden en is voor ons op de camping terug.

Ondanks dat het weer zich niet van zijn beste kant heeft laten zien was het toch een leuk uitje.

Zondag 30 sept Huben - Burgstein

Laagste punt: 1181 m Hoogste punt: 1438 m Totale stijging: 270 m Totale daling: 270 m

Weer: bewolkt

De laatste kans voor Maartje en Packo om samen nog een bergwandeling te maken en die pakken ze dan ook. Wij fungeren vandaag dan ook weer als oppas voor Mathilde.

Dat betekent een wandeling over goed terrein en we besluiten een rondje Längenfeld te doen.
We lopen langs de rand van Huben het dorpje uit en zien in de verte op een terras het plaatsje Burgstein liggen. Daar gaan we middels een flinke klim als eerste naar toe.

De koeien zijn bijzonder geïnteresseerd in de wandelwagen en ook in degene die daar in ligt.

Onderweg hebben we een mooi zicht over het dal. In het weiland zien we weer de typische schapen, ze hebben een smalle kop, die je hier heel veel ziet.

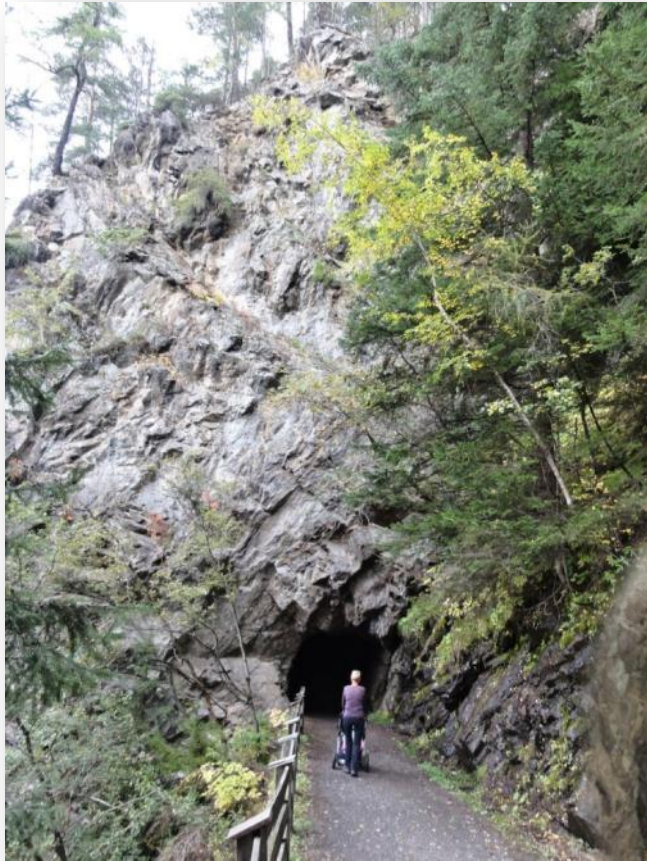
Het kleine kerkje van Burgstein.

Op het terras van een heel klein restaurantje bestellen wij Apfelstrudel met slagroom, thee en koffie. Mathilde heeft haar eigen drinken bij zich.

Daarna gaat het bergaf richting Längenfeld, dit was vroeger de enige weg naar het plaatsje Burgstein.

Maar met zo'n smalle tunnel moet het met auto's toch erg moeilijk geweest zijn om er te komen. En de weg is ook nog behoorlijk steil.

Onderweg zien we deze ketting met honderden naamplaatjes. Hierop worden de families genoemd die een bepaald aantal keren te gast zijn geweest in Längenfeldt.

In Längenfeld lopen we naar de kerk. Daar wachten we op Maartje en Packo die even later aankomen met de bus.

Het laatste stuk naar Huben wandelen we met z'n allen.
Burgstein verdwijnt weer in de wolken.
Alhoewel de lucht er dreigend uitziet blijft het droog.

Maandag 1 okt Huben - Sellrain

Vandaag gaan Maartje, Packo en Mathilde weer op weg terug naar huis. Daar de weersverwachtingen voor het Ötztal goed zijn blijven wij voorlopig nog.

Deze middag gaan wij op bezoek bij Hans en Anita Koenen, oude kennissen van Trudi, in het plaatsje Sellrain. Hans en Anita hebben zich daar met hun 2 kinderen 3,5 jaar geleden gevestigd. Ze hebben in Sellrain een oud pension, de Adlerhorst, gekocht en deze verbouwd tot een mooi geheel.

Dinsdag 2 okt Huben - Gaislachalm - Bodenegg

Laagste punt: 1201 m Hoogste punt: 1973 m Totale stijging: 920 m Totale daling: 920 m

 38 km

Weer: half bewolkt

We hebben voor vandaag een fietstocht in gedachten en we zijn benieuwd hoe ons dat in dit landschap gaat bevalen. We gaan in ieder geval een gedeelte van de Ötztal Mountainbike Trail fietsen.

We beginnen vanaf de camping en het eerste gedeelte fietsen we onverhard over een mooi relatief vlak pad door het kleine plaatsje Bruggen.

Als we in het volgende kleine plaatsje, genaamd Winkle, aankomen gaat het echt serieus omhoog.

Maar zoals altijd zijn daarna de uitzichten, die we als beloning krijgen, prachtig.

Hierna gaat het richting Sölden en ook daar krijgen we weer een heel erg steile beklimming voor onze kiezen. We zien dan ook al snel Sölden diep beneden ons liggen.

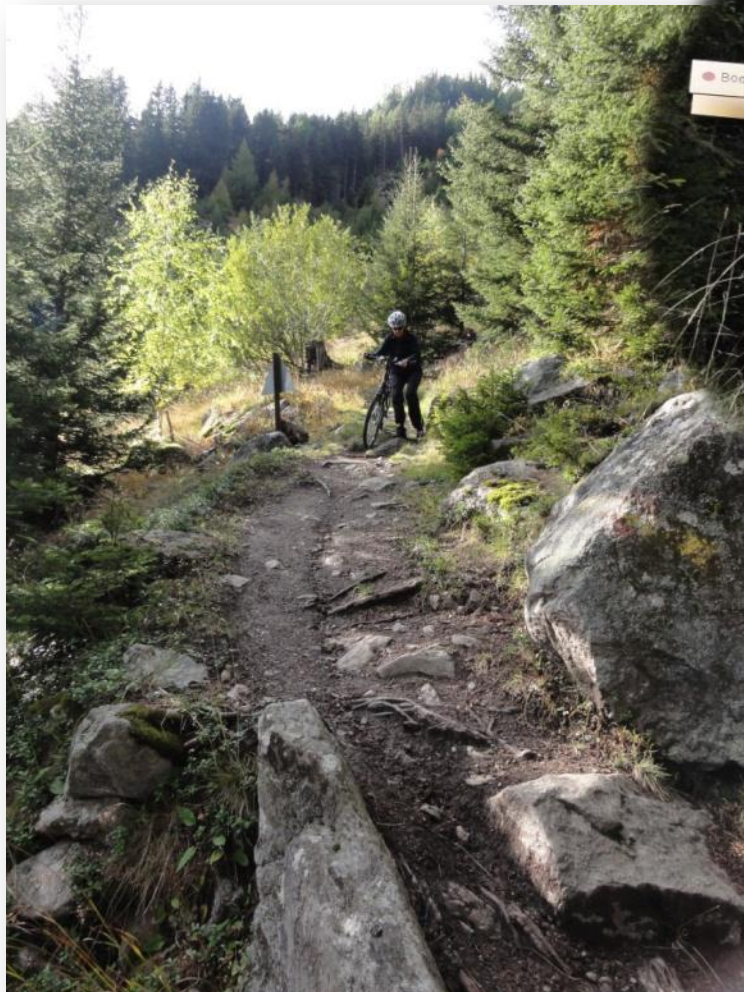

Daarna fietsen we een gedeelte van de Oetztaler Gletscherstrasse om vervolgens linksaf een bosweg in te slaan. Deze weg die 4 km lang is heeft een gemiddeld stijgingspercentage van 12%. Iedereen die dit leest zal begrijpen dat dit voor ons, en met name voor mij (Trudi) een bijna onmogelijke opgave is. Maar we zijn boven gekomen en gaan vol goede moed naar het restaurant Gaislachalm voor een welverdiend drankje. Helaas is het restaurant, zoals vele horecagelegenheden, gesloten.

Het klimmen zit erop, dus kunnen we nu met de afdaling naar het Ventertal beginnen. Later zullen we zien waarom dit een zwarte mountainbikeroute is..

Dat we onze afdaling gedeeltelijk lopend moeten afleggen hadden we niet verwacht. Maar dit pad is echt te moeilijk voor ons.

Nadat we het moeilijke gedeelte achter de rug hebben gaan we over een brede weg, die alleen maar daalt, richting Sölden. Ook daarna blijft de weg dalen totdat we weer op de camping zijn.

Na deze fietstocht kunnen we maar één conclusie trekken, en dat is dat we het fietsen in deze omgeving toch te zwaar vinden. We hebben niet echt kunnen genieten en dat is toch waar we het voor doen. We zullen de fietsen deze vakantie alleen nog maar gebruiken om broodjes bij de bakker te halen.

Woensdag 3 okt

Kühtai - Wetterkreuz - Grosses Windegg - Mittertaler Scharte

Laagste punt: 1904 m

Hoogste punt: 2647 m

Totale stijging: 940 m

Totale daling: 940 m

Weer: zonnig / half bewolkt

Na ons fietstochtje van gisteren trekken we vandaag weer met plezier onze wandelschoenen aan. We beginnen de dag om met de auto naar het Längental-stuwmeer bij Kühtai te rijden. Vandaar starten we onze wandeling. Het eerste stuk gaat over relaxed maar mooi terrein tot de Obere Issalm.

Ruim 2 weken zijn we nu in Oostenrijk en we hebben de kleuren van de bomen en struiken zien veranderen in prachtige herfsttinten.

Als we aankomen bij de Obere Issalm volgen we de Knappenweg door het Wörgetal omhoog. Deze weg is genoemd naar de mijnwerkers die vroeger in dit dal o.a. zilver uit de grond haalden. Ter nagedachtenis zijn deze museumstukken hier neergezet.

Inmiddels hebben we al aardig wat hoogte gewonnen en zien we beneden ons dit mooie meertje in de zon liggen schitteren.

De route door het Wörgetal blijft prachtig.
Het terrein loopt de ene keer glooiend
omhoog om daarna weer sterk te stijgen.

En dan, na weer een forse inspanning komen we weer bij het Wetterkreuz waar we al eens geweest zijn. Maar nu komen we vanaf een andere kant.

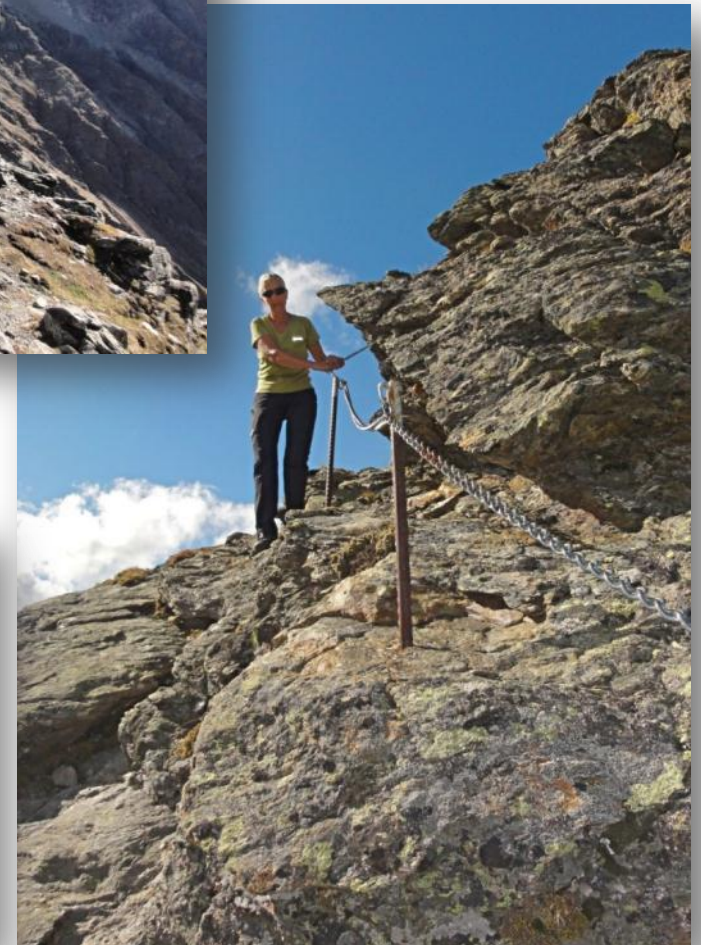
Het is niet echt heel druk op de top, maar deze poolhonden vallen wel op. Het waren er in totaal zo'n 6.

Nog een panoramafoto en dan is het weer tijd om verder te gaan.

We gaan nu richting de Mittertaler Scharte via het Grosses Windegg. Dit is een bergtop waarover een pad loopt over de kam. Een pad voor gevorderden en we zijn dan ook blij met de aangebrachte kettingen.

Na de kam denken we de moeilijke passages te hebben gehad, maar niets is minder waar. Op de hellingen van de Wörgegratspitze is het pad grotendeels verdwenen.

Aangekomen op de Mittertaler Scharte houden we een welverdiende pauze.
We zien onder ons de terugweg door het Mittertal al liggen.

Een terugblik op de Mittertaler Scharte, de omgeving is één woestenij.

Na de pauze gaat onze weg weer steil omlaag...

en de touwen zijn niet altijd zoals ze zouden moeten zijn.

Na een poosje wordt het toch weer wat liefelijker en hebben we zicht op de Mittertalkopf.

We steken nog een beekje over en dat is nu nog goed te doen zonder nat te worden.

Nog een laatste stukje door het bos en we hebben er een fantastische wandeling opzitten. Tot nu toe de mooiste wandeling van deze vakantie.

Donderdag 4 okt Obergurgl - Archäologischer Rundwanderweg

Laagste punt: 1864 m Hoogste punt: 2609 m Totale stijging: 930 m Totale daling: 930 m

Weer: zonnig / bewolkt

Ook nu stappen we weer in de auto voor een wandeling. Deze keer rijden we naar Obergurgl, een klein plaatsje waar het op dit moment erg rustig is in verband met de overgang van zomer- naar winterseizoen. We kunnen de auto gratis parkeren op de parkeerplaats bij een kabelbaan die in deze periode gesloten is.

Onze wandeling begint met een afdaling naar het laagste punt van vandaag en vandaar uit gaan we over een mooi pad geleidelijk omhoog. Op de wandelkaart wordt gesproken over de Archäologischer Rundwanderweg. Onderweg hebben we nooit een bord gezien met deze naam, wel hebben we een paar keer een bordje gezien met tekst over heel vroegere jaren.

Al snel nadat we begonnen zijn met wandelen komen we aan bij pad nr. 38 dat ons naar de Seenplatte moet brengen.

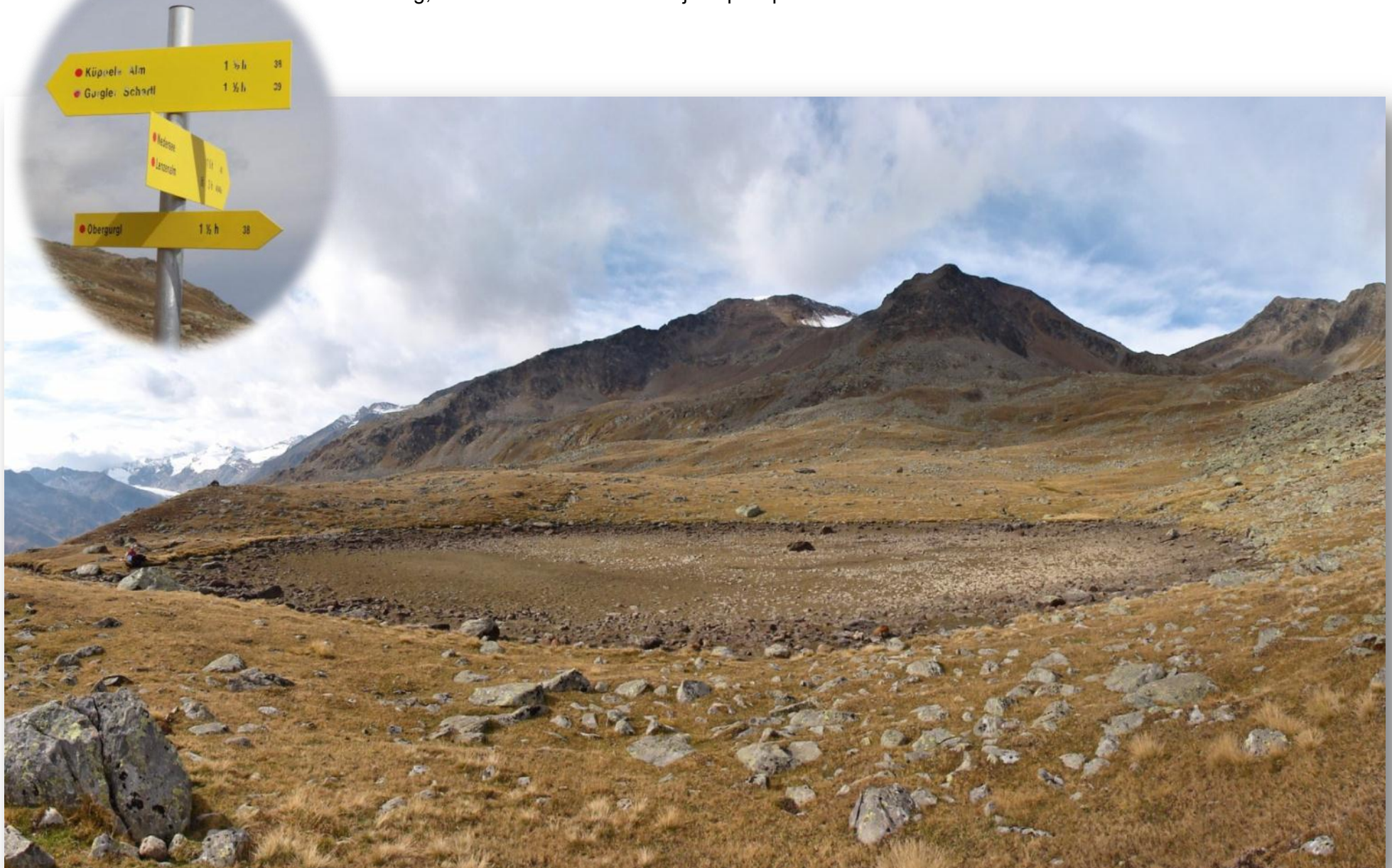

Hier begint het stijgen toch serieus te worden maar we lopen nog een poosje tussen de begroeiing met prachtige herfstkleuren.

Even later is dan de begroeiing verdwenen en bevinden we ons weer op ruiger terrein. Onder ons zien we Obergurl liggen en voor ons de gletsjers waarop we vandaag heel lang zicht hebben.

Wij lopen richting de Kuppele Alm en komen even later aan bij het eerste meertje, maar helaas staat dit droog, zoals ook de andere meertjes op dit plateau.

Hierna lopen we over een wat vlakker en gemakkelijk terrein en dat voelt toch ook best wel fijn.

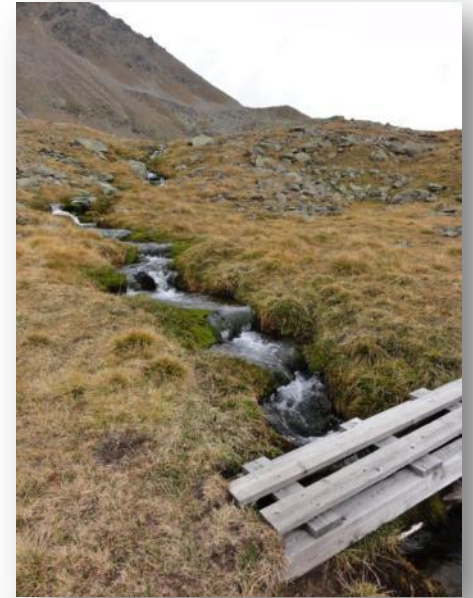
Maar al gauw verandert dit weer in een stenenveld.

Een prachtig zicht op de Hohe Mut en op heel veel gletsjers.

Bij het paaltje het hoogste punt van vandaag, 2609 m. Vanaf hier gaan we weer afdalen.

Een lange maar mooie afdaling met heel veel beekjes die we allemaal probleemloos oversteken.

De mensen die we in Obergurgl zien, zijn bijna allemaal werklui die druk bezig zijn om alles weer op orde te hebben voordat het skiseizoen begint.

De enige boerderij nog in dit plaatsje. De boer is waarschijnlijk niet van plan om zijn stuk grond te verkopen aan een projectontwikkelaar.

Dan zijn we al weer terug op de parkeerplaats en rijden terug naar de camping. Ook vandaag weer een mooie dag gehad.

Vrijdag 5 okt

Niederthai - Narrenkogel - Poschachkogel

Laagste punt: 1558 m Hoogste punt: 2575 m Totale stijging: 1070 m Totale daling: 1070 m

Weer: zonnig

Ook nu stappen we weer in de auto en rijden nu naar Niederthai, een schattig klein dorpje op 1550 m hoogte aan het begin van het Horlachtal, een zijdal van het Ötztal. We zetten de auto neer op de grote parkeerplaats.

We wandelen al direct het plaatsje uit.

Al gauw begint de zware klim door het bos naar boven. Hier is het even wat relaxter lopen.

Maar dan begint het zware werk weer.

En nog steeds niet boven.

Eindelijk, na bijna 2 uur klimmen zijn we dan boven op de Narrenkogel en ben ik toe aan een welverdiende pauze.

Na deze pauze vervolgen we onze weg over een paadje over de kam en zien we de volgende berg alweer voor ons liggen, de Poschachkogel.

Ook om deze top te bereiken is het weer even hard werken. Maar na een beklimming van een half uur hebben we deze top met een prachtig kruis bereikt.

We kijken nog even terug naar de brede kam waar we zojuist hebben gelopen.

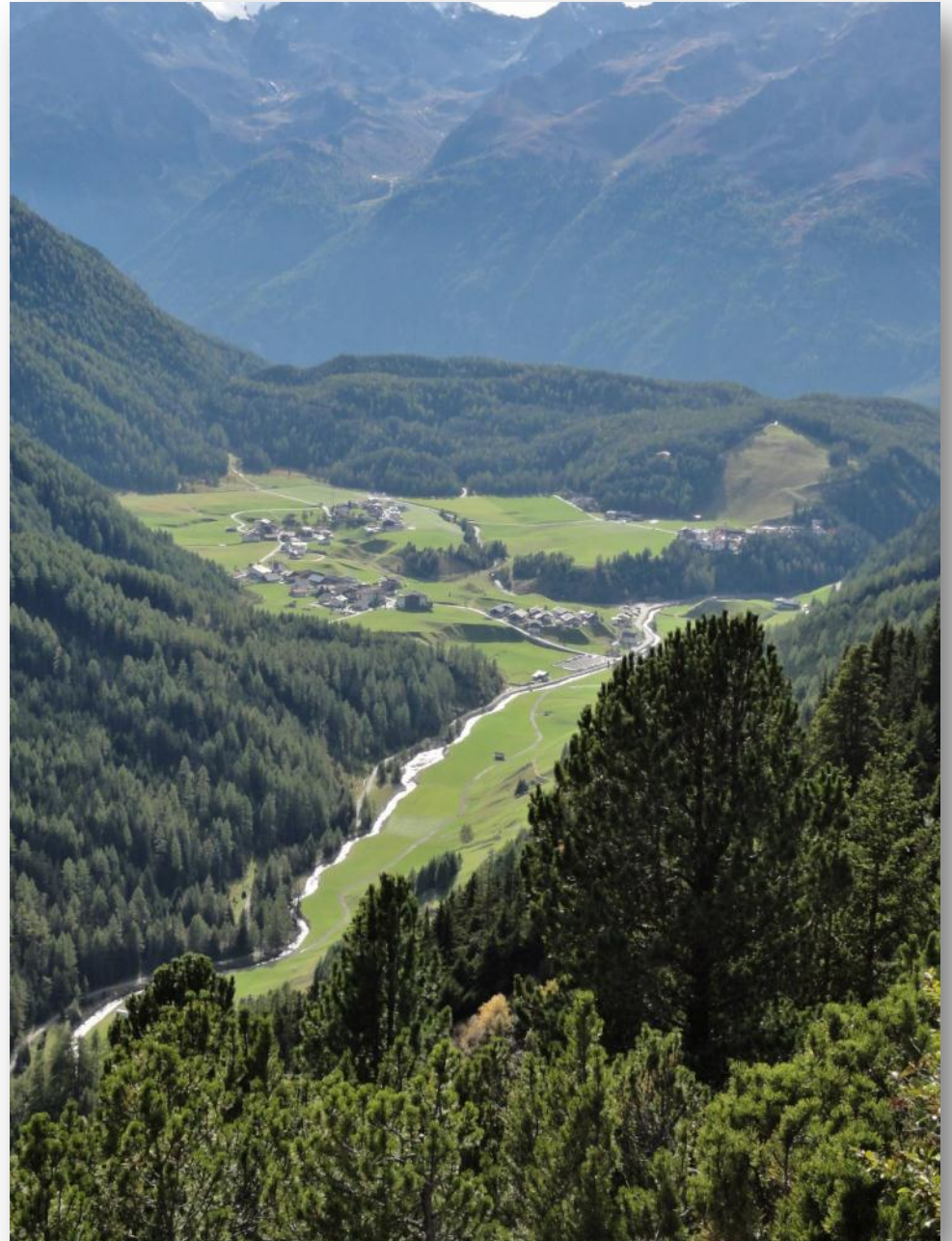

Dan beginnen we aan de afdaling. Het is lukt ons niet om het pad te vinden wat we hebben gepland. We beslissen uiteindelijk maar de “zwarte route” te nemen. Gelukkig hebben we best al wat ervaring en dat helpt ons dit pad te lopen. Op de foto is de rots te zien waarover dit pad naar beneden loopt. Vanaf hier ziet het er eigenlijk helemaal niet eng uit.

Hierna nemen we even een rustpauze en hebben zicht op de andere kant van het Horlachtal.

Heel diep zien we Niederthai liggen.

Het laatste stuk gaat door groene weiden. Een heel verschil met de ruige wereld daarboven.

Op de terugweg vanaf Niederthai nemen we nog even een kijkje bij de waterval die even buiten het plaatsje ligt. Deze waterval is 9000 jaar oud en is met een valhoogte van 159 m de hoogste van Tirol.

Op de camping aangekomen praten we onder het genot van een drankje nog na over onze wandelingen van de afgelopen week. We hebben prachtige wandelingen gemaakt. Jammer dat het toeristenseizoen hier al aan zijn einde is, zodat het overal wel heel rustig is en geen enkele kabelbaan meer gaat behalve die in Oetz. Ook veel horeca is al gesloten. Maar ondanks dat hebben we heel erg genoten.

Zaterdag 6 okt Huben - Neckargemünd

420 km

Nadat alles weer op zijn plaats is gezet en de caravan aan de auto is gekoppeld rijden we richting huis. We overnachten deze keer op de camping in Neckargemünd (bij Heidelberg) aan de rivier de Neckar.

Zondag 7 okt Neckargemünd - Heel

350 km

Het laatste stuk naar huis gaat ook zonder problemen en we kunnen ook nu weer terug kijken op een fantastische vakantie.